

а не да лъжемъ сами себе си, и да представлявамы софизмытъ за истинѫ, а истинѫтъ, за назадничагость.

„Преди всичко обаче ще забѣлѣжимъ че вѣстникътъ нище бѫде вѣстникъ сѫщественно политическій. Добръ изборъ отъ съвременнытъ събитія было по вѣтрѣшията, было по вѣнчишнята политицкъ въ всичкото и пространство ще бѫде обыкновенната храна коѫто ще давамы на читателитъ си. Бѣлгарскитъ умъ ще узрѣе и ще ся развие еще по-добрѣ, когато, отъ една странѫ, му ся излага редовно и точно вървежътъ на общественнытъ дѣла въ Държавѫтъ, отъ коѫто смычасть и за сѫдбинята на коѫто ся най-много интересувамы, а отъ друга странѫ, ся опознава въ сѫщото время и съ поважнытъ политически приключения, които особенно занимаватъ образованнитъ свѣтъ.

„Но политиката не е нѣщо уединено, и вѣстникътъ ни не ще бѫде нѣмъ за другите части отъ общественното движение. Было по серозното книжевно поле, было по забавни нѣща, было по промышленностята, было еще по търговищта или по земедѣліето, политическата економія, и финансите, той всяко ще да залѣга да държи читателитъ си въ теченіе на потрѣбнитъ за тѣхъ знанія. Но при това ний нѣма да забравимъ че днесъ за днесъ смы ся удостоили вече да имамы и едно свое църковно управление, и едно народно духовенство. Цѣла почти Европа ся занимава днесъ съ църковни и вѣроисповѣдни въпросы, съ които ще опознавамы постепенно и ний читателитъ си. Въ времената, въ които живѣемъ, прочее, нашето народоцърковно движение не е нѣщо извѣнредно. Но Екзархията ни, или по-добрѣ бѣлгарската православна църква, драгоцѣннитѣ интересы на коѫто сѫ на всички ни присърдце, устроила ли ся е въ всичко окончателно? поченжла ли е да кара безпрепятственно редовнитъ си и правилнъ животъ? Высшето наше Духовенство, за което ся е трудилъ цѣлъ Бѣлгарскій народъ, отговаря ли всякадѣ на высокото си званіе въ обществото? Като ся поставихъ вече по между ни, въ имято и съ помощята на земното и преходно отечество, единоплеменни пастыреначалници, мыслятъ ли сега тѣ всички, по нѣкогаждѣ поне, и за онова бѫдѫщето небесно отечество, въ имято на което ся отличаватъ тѣ въ обществото отъ другите настъ прости смиртни, и пѣтъ на което сѫ призвани да ни показватъ постоянно? Трудятъ ли ся съ евангелско самоотвержение да